

Recensie van 'Stratosphere. De verbindende kracht van technologie, pedagogie en verandering' – Ria van Zeeland

De omschrijving in onderwijstijdschriften van 'Stratosphere' trok mijn aandacht omdat ik er – voor mij – belangrijke principes van opvoeding en onderwijs in herkende. Daarnaast legt het boek volgens de beschrijvingen een relatie met technologie en hoe we deze kunnen integreren in het onderwijs van de toekomst. Over dat laatste m.n. laat ik me graag informeren omdat het (nog) een 'lastig' terrein van opvoeding en onderwijs is. Maar...bijzonder boeiend!

Heel krachtig in Stratosphere is de consequente en consistente overtuiging dat het gaat om 'leren te leren'. Op verschillende manieren en in verschillende contexten geeft Fullan aan het 'platte- hoe-en-wat- te onderwijzen' te overstijgen en accent op betekenisverlening te leggen: op het 'waarom?' Ik deel de overtuiging van Fullan dat betekenisverlening voor zowel leraar als kind (!!) hét ingrediënt is voor passie, plezier en persoonlijke betrokkenheid. Ruimte geven en keuze-vrijheid noemt Fullan belangrijke kenmerken. Weer: zowel voor de leraar als het kind. Hierin is heel veel te herkennen van de principes van Essential schools. Tot zover levert ook 'Stratosphere' een waardevol inzicht in wat ons te doen staat.

De verbinding met technologie wordt daarbij herhaaldelijk genoemd. Ik lees daarin de overtuiging dat technologie een niet te onderschatten, waardevol verlengstuk is van ons handelen vanuit het besef dat iedere vorm van technologie ons verandert! Veel verder komt Fullan volgens mij niet in het boek. Het lijkt een principiële verkenning van technologie en pedagogie in deze tijd zonder tot ideeën over integratie hiervan te komen. In die zin helpt de epiloog me om meer verbanden te leggen tussen de terreinen technologie en pedagogie. Op pagina 116 staat een zeer interessant schema (*figuur E.6. 'Denk-en leefvaardigheden voor het kind'*). Misschien zou 'Stratosphere' met een dergelijk schema moeten beginnen... 'Wat voor maatschappij willen wij/ hebben we nodig? Welke (denk- en) leefvaardigheden zouden kinderen als sleutelvaardigheden moeten ontwikkelen?'. Daaruit vloeit als vanzelf een integratie van technologie, pedagogie en verandering voort. Het is ook véél boeiender en leuker voor leraren!

Wat de vorm van het boek betreft:

- De kleuren; de bladspiegel; het gekozen lettertype zijn rustig en toegankelijk
- De afsluiting van ieder hoofdstuk met 'De belangrijkste punten op een rij' vind ik prettig.
- De verwijzingen zijn op een onopvallende manier opgenomen.
- De kaft vind ik mooi: zonder poespas.